

# Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 93.

Trettende Session.

## 39te Møde.

Tirsdagen den 17de December Kl. 6½ Aften.

(Fortsat.)

**Ministeren for Kongerigets særlige Finantser** (fortsat): Naar dette skal finde Sted, maa altsaa Finantsloven ikke være en Lov, der kun opfylder Hensigten, som vi før omtalte, men den maa da tilige være en saadan Lov, hvori alle de Beløb optages, der med Regjeringens og Repræsentationens samstemmende Beslutning i Aarets Løb skulle udgives, og deriblandt er der jo en Mængde, der ikke støtte sig til særlige Love, men som kun bevilge denne een Gang og for dette ene Aar. Det er altsaa Hensigten med Finantsloven, at den skal give et Overslag og uddise Finantsaarets Balance. Men naar dette er Finantslovens Hensigt, saa forekommer det mig, at Meget kunde tale for, at man stræbte at opfylde denne Hensigt saameget som muligt, og derfor finder jeg, at det er rigtigt, uagtet jeg ikke finder det absolut nødvendigt, at man i Finantsloven optager de Love, som ville forvalde Statens Udgifter i det forestaaende Finantsaar, forsaavidt de ere bekendte paa den Tid, Finantsloven vedtages. Det, som nu her er fremsat, er i mine Dine en Bestræbelse herimod. Det er et Skridt paa Veien, men Maalet er ikke naaet endnu. Jeg troer, at den correkteste Opfyldelse af Grundlovens Bestemmelse vilde naaes, naar man foruden det i § 16 indførte, tillige ansførte Summerne, og jeg maa gjøre opmærksom paa, at dette ogsaa fra Regjeringens Side var steet i det Rigsdagen

iaar forelagte Forslag til Finantslov. Der vare disse Summer opførte paa en saadan Maade, at det tydeligt kunde sees, at de vare afhængige af vedkommende Loves Vedtagelse; men man fandt det i det andet Thing ikke hensigtsmæssigt, at disse Summer skulde staae paa det Sted, hvor de stode, rimeligvis, saavidt jeg forstod, fordi man ikke vilde binde sig netop til disse Summer, da man meente, at disse Love kunde, paa deres Vandring igjennem Rigsdagen, lide forskjellige Forandringer, hvorved Summerne kunde modificeres betydeligt. Man kunde altsaa ikke saa tidligt i Sessionen, som ved Finantslovens anden Behandling, lade disse Tal staae, idet de muligvis kunde binde Rigsdagens Beslutning om Lovene. Man skød dem derfor ud og tilføiede en ny § 16, hvor kun een Sum er opført. Man kunde sige, at Meget taler for den Betragtning, der gjorde sig gjældende i Folkethinget, men man vilde dog vist komme Grundlovens Bestemmelser nærmere, dersom man i § 16 havde — saaledes som det nu er steet under Nr. 4 — opført Summerne, thi derved var opnaaet, at Finantsloven var kommen til at blive det, den virkelig skal være, en Lov, der indeholder et Overslag over alle Statens Udgifter, som derved tillige blive bevilgede. Jeg skal holde denne Sag i mine Tanker fremdeles, og skal bestræbe mig for at finde en saadan praktisk Udvei, hvorved det kan være muligt at faae den i mine Dine meest correkte Form frem. Naar det ærede Medlem, der talte før (Wesjely), har gjort nogle Indvendinger mod Enkeltighederne i denne Paragraph, kan jeg ikke Andet end indrømme, at det forekommer mig,